

ЛЕТОПИС

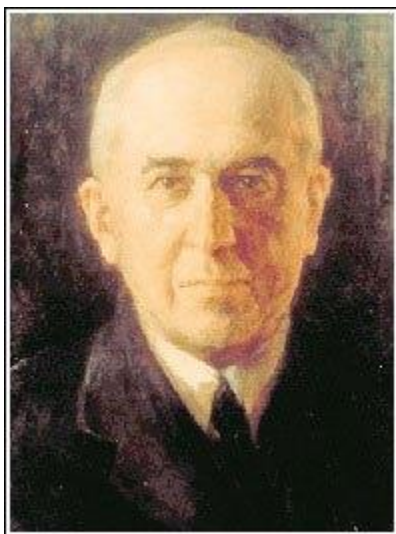
ЗА ШКОЛСКУ 2017/2018. ГОДИНУ

О школи

Школа носи име научника Милутина Миланковића.

Милутин Миланковић – Путник кроз васиону и векове

Милутин Миланковић је био велики научник, али и узвишени стваралац чији пут кроз васиону и векове стреми много даље од одредишта научне мисли.

Припада таквим научницима који успостављају свет у мислима, склоповима и односима, јер се он заправо бавио питањима која, према сведочанству најстаријих записа древних народа, чине праоснов сваке културе – законима осунчавања, сменом годишњих доба и утврђивањем поузданог календара.

Личност која је до крајњих граница посвећена проблему који жели да реши, систематичан, упоран, математички до перфекције прецизан и методичан, на сретан начин спојио је раскошан сањарски таленат и упорност једног истраживача.

Оставио је за собом неизбрисиве трагове које ни време неће моћи да потисне. Био је истински аргонаут, потпуно равноправан античким мудрацима чија имена и даље блистају у свој својој чистоти и вечном пламену што обасјава прохујале миленијуме, али и нова нарастања.

Ко је Милутин Миланковић, шта је открио, по чему је његов допринос науци тако велик да се с његовим именом установљава медаља за врхунске домете у науци, а Месец и Марс на својим атласима уписују његово име? Шта га је толико издигло у храму науке, чиме се његово дело опире забораву, и зашто се, како време пролази, о њему све више говори?

У трагању за одговором могу се набројати његови резултати у науци, књижевности и грађевинарству, али прави изазов и даље остаје покушај да се све то сажме у једном појму, у јединственој слици. Треба нешто рећи за све разнорodne послове којима се бавио, а да то буде јасна и неподељена суштаственост. Ако је такав покушај могућ, онда свакако великог Миланковића треба назвати градитељем мостова. Градио их је цели живот, у физичком као и духовном свету. Он је и градитељ мостова који стоје изнад захукталих река, али и андрићевски градитељ који својим мостовима премошћује јаз међу световима и међу наукама, али који заправо жели да направи мост над мостовима који би спојио Земљу са Сунцем.

Својим радом градио је видљиве и невидљиве мостове, као „вечиту и вечно незасићену људску жељу да се повеже, измири и споји све што искрсне пред нашим духом, очима и ногама, да не буде дељења, противности и растанка“. У наукама спајао је веома удаљене области, као што су астрономија и геологија у јединствену математичку теорију која је дала праве одговоре на целину планетарне димензије судбине природе и човека. Све што је радио заправо је спона. Рођен између Истока и Запада, школован на Западу, вратио се на Исток где је радио и умро. Спојио је својим радом научну културу Запада и дубоку мистерију православља израђујући календар, који је постао највиши склад људских ствари са космичким захтевима. Спојио је Земљу и Небо, утврђујући својом науком да се узроци земаљских догађаја морају тражити у законима који владају небом.

Милутин Миланковић (1879 – 1958)

Најзначајнији српски научник који је своју каријеру провео у Србији, академик и професор Универзитета у Београду, Милутин Миланковић, снагом свог талента, али надасве, упорним и систематским радом, исказао се у низу научних дисциплина: математици, климатологији, метеорологији, астрономији, геологији, геофизици, географији и грађевинарству. Творац је времена, али је у свету најпознатији као аутор астрономске теорије климатских промена, којом је објаснио мистерију ледених доба.

Почетак његове животне приче је 28. мај 1879. године на славонској равници, у Даљу, месту на Дунаву, у околини Осијека, где је завршио основно образовање. Својом величином и својим током Дунав је постао опсесија времена и простора за Миланковића. Река крај које је протекао цео његов живот давала му је неопходну сигурност у животу, у њој је налазио изворе надахнућа за свој стваралачки рад.

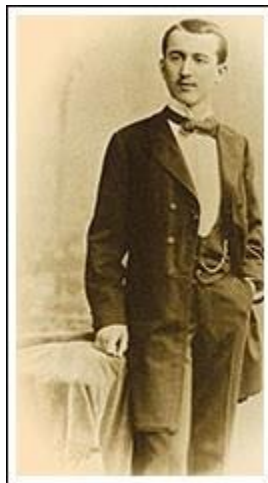
„Цео мој живот прошао је крај велике реке. У младости, јутром сам гледао Дунав како откида комаде очеве земље. Студентске дане у Бечу провео сам крај њега. Са Капетан Мишиног здања Београдског универзитета често сам гледао на Дунав у пролеће и у јесен. У изгнанству, у Пешти, њиме сам се тешио. Ево ме под старост опет крај Дунава.“

У седамнаестој години, после основног образовања у родном крају, по наговору својих професора, као изразити математички таленат, одлази у Беч и наставља школовање на Високој техничкој школи. Студије грађевине успешно је окончао 1902. године, а 1904. године бриљантно брани докторат. Са непуних двадесетшест година промовисан је у доктора техничких наука 17. децембра 1904. године, и постаје први Србин доктор техничких наука.

Иако је својим значајним стручним и научним радом у Бечу стекао углед афирмисаног грађевинског стручњака и проналазача, Миланковић осећа да грађевинска пракса не може бити његова будућност, већ да је наука његов животни циљ. Ношен дубоком жељом да се бави науком, 1909. године напушта удобан живот, успешан и финансијски веома уносан посао грађевинског инжињера, те долази у Београд за професора на Катедри за примењену математику, где доживљава врхунац свога стваралачког рада. Одлуку да остане у Београду

донео је из дубоког уверења да ће се само онда осећати срећним и сматрати да је постигао прави циљ свога живота, ако постане научник од формата. Креће у потрагу за оријентацијом свог целокупног будућег рада. То је било доба његовог интензивног и дубоког размишљања.

„Моје амбиције нису, дакле, биле скромне. Тежио сам увек ка вишим циљевима, или бар онима који су ми такви изгледали. Но поред све те романтичне црте свога карактера, ипак сам био толико реалан да сам водио рачуна о својим способностима. Нисам почињао ништа за што се нисам осећао дорастао, зато у свом раду нисам скоро никад имао неуспеха. Знао сам из властитог искуства, још више из искуства других, да је пут којим сам одлучио да пођем дуг и трновит и да води само онда до значајне висине ако се њиме корача целог живота, не скрећући ни десно ни лево.“

Осим природне обдарености имао је и необично широко образовање. Знао је да одабере прави научни проблем на коме ће радити, и начин његовог решавања, па није нимало случајно што је дошао до великих резултата. Настојао је да на основу знања путева научне мисли из прошлости и свога времена проникне, колико је то било могуће, у будућност.

Пошто је одабрао климу далеке прошлости као предмет својих научних истраживања, и када се уверио да се стазом коју је намеравао да следи нико пре њега није кретао, пажљиво је испланирао своје научно путовање кроз „васиону и векове“. Само је велики ум могао да замисли такав подухват. Али за остварење тог подухвата било је неопходно много више од великог ума, пре свега огромна енергија, упорност и систематичност младог научника. Тај пут на који је кренуо трајаће 30 година.

“Мене чудном снагом бесконачност привлачи и желим да дограбим целу васиону и да светлост њену распрострем, те да осветли сваки кутак. Каткад, на крилима своје уобразиље, предузимао сам далека путовања у бескрајну васиону или у древну прошлост да бих својим рођеним очима сагледао изблиза оно што је наука опазила издалека.”

Уживао је да ради натенане и без журбе, омогућено на Универзитету у Београду, проучавања обављао је код куће у Београду, чији су зидови били прекривени књигама, Универзитета, у Капетан Мишином здању.

“Моја соба за рад је само скромно, али заштићено двоструким бедемима од се неописиво добро, ту читам, размишљам, Вечером, кад ме сутон, слаба електрична који узрок, одагна од мог писаћег стола, ја прозора и посматрам звездано небо. Опазим до њега и шетам по његовој површини да ме је на Месечевим мапама заинтересовало. планета, ја одлетим до ње да бих

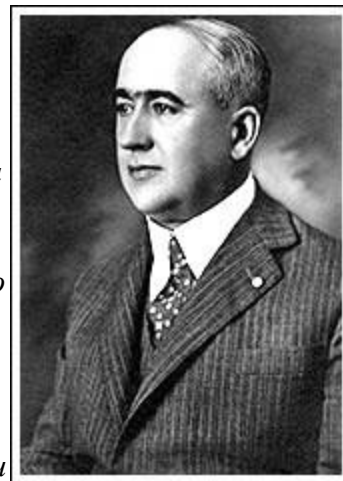
што му је било
Највећи део својих
у великој радној соби
или у старој згради

угодно уточиште. Ту, осталог света, осећам сањам, кадкад и дремам. струја, умор, или други примакнем наслоњачу до ли Месец, ја се попнем изблиза видим оно што Појави ли се која резултате мојих

математичких испитивања о клими планета контролисао на лицу места.”

Миланковићу није било тешко да се упусти у овакав подухват. Још за време студија, за време честих боравака у родном Даљу, ушао је у тајне астрономије и небеске механике.

„Ту сам студирао астрономију и небеску механику, пошто сам се снабдео потребном литературом. Нисам мислио о земаљским стварима, то ми у Даљу није било потребно. Мајка се о томе бринула, срећна да ме има поред себе, а ја сам лутао по небу. Била је зима, а у ноћној тами неосветљена села, небо пуно звезда каквог га у Бечу никад не видех. Из наше велике баите са чијих је стабала опало сво лисје, а нарочито са обале Дунава, видео сам целу небеску хемисферу у њеном пуном сјају. Ту сам могао посматрати Јупитерове сателите, маглине и окултације звезда. Постао сам астроном, упирао поглед ка небеском своду и размишљао о његовим звездама; нисам се бринуо о томе како се стичу паре, већ како се стичу знања. Својим мислима могао сам дати слободан лет.“

Применом сферне астрономије, небеске механике и математичке физике први је математички доказао да астрономски утицаји (промена оријентације Земљине осе ротације – прецесија равнодневница, промена нагиба Земљине осе ротације према еклиптици и ексцентрицитета путање Земље око Сунца) управљају механизмом термичких појава на Земљи. Тиме је успоставио спону наука о васиони и наука о Земљи и отпочео проучавање климе на начин који пре њега није постојао. На тај начин је, користећи математичке моделе, први објаснио периодизације настанка, развоја и смене ледених и међуледених доба током протеклих 600 000 година, чиме и формално приступа заснивању своје чувене астрономске теорије промене климе. Резултате својих истраживања исказао је извлачећи криве које показују варијације у осунчавању за различите географске ширине.

Обједињене резултате свога дугогодишњег рада објавио је у капиталном делу “Канон осунчавања и његова примена на проблем ледених доба”. У њему је садржан његов целокупан дугогодишњи рад, сви резултати и прорачуни, сва вера и нада, сва одрицања. Канон одражава сву темељитост, систематичност, упорност и тачност Миланковића. Више од тога, одражава његову сигурност у тачност математичких прорачуна и исправност научног приступа, као и увереност да ће доћи дан када ће стићи опште признање да су, у његовом Канону записане универзалне законитости.

Од армираног бетона до Канона осунчавања

Иако се одвојио од грађевинарства и кренуо путем изучавања проблема ледених доба, грађевинарство је, ипак, било његов позив, али и његова страст, што се најбоље видело у његовом раду Вавилонски торањ модерне технике који објављује три године пред смрт. У њему је уложио одсутни напор да свом грађевинском раду да димензију коју је већ постигао у научном. Миланковић поставља питање: “До које највеће висине и којим савременим средствима бисмо се могли попети увис грађевином која би надмашила све дотадашње?” У овом питању проговара апсолутни, митски градитрељ, који жели да премости границе идеје и материје и да се попут Икара вине право ка Сунцу да би сјединио истраживача неба и градитеља. Одговор је био у грађевини која би била сазидана од бетона: „За такав подухват имам, као некадашњи инжењер, потребна теоријска знања и практична искуства.“ Његови прорачуни су показали да се као највиша, може саградити

бетонска грађевина полупречника основе 112,84 km, висине 21,646 km, што представља теоријску границу висине која се због грађевинске статике не може прекорачити.

Пројектујући свој Вавилонски торањ, са широком платформом на врху, за метеоролошку и астрономску опсерваторију, Миланковић је, као и пре, повезивао грађевинарство са својим сном о путу ка васиони.

Своју градитељску делатност у Србији крунисао је пројектовањем деветнаест армирано-бетонских мостова преко реке Тимок, на изузетно тешким теренима, којима и данас пролази пруга Ниш-Књажевац, објектима за потребе Команде ваздухопловства, Ковнице новца у Топчидеру и многим другим грађевинама.

Писац историје природних наука

Милутин Миланковић био је не само научник, него и историчар науке, хроничар научних збивања свога времена, писац чија дела имају и литерарну вредност. Разврстао је своје стваралаштво на: научна дела и расправе, универзитетске уџбенике, научно-популарна и књижевна дела.

Књижевни опус академика Милутина Миланковића обухвата мемоарску прозу „Успомене, доживљаји и сазнања“, научно-популарни роман „Кроз васиону и векове“ и збирку приповедака „Кроз царство наука“.

Неуморни стваралац објављује још неколико драгоцених дела из те области. Међу њима су најзначајнији: Исак Њутн и Њутнова Приципија, Оснивачи природних наука, Двадест два века хемије, Историја астрономске науке, Наука и техника током векова, Техника у току давних векова и др.

Иако је у својим делима описивао различита времена, места догађања, појаве и личности, из њих провејава Миланковићева жеља да сликовито и јасно прикаже животе великих научника, најсложеније проблеме науке, време у коме се они рађају, као и њихову примену у области технике. Изванредно познавање грађе о којој је писао омогућило му је да на кратак и сликовит начин прикаже најсложеније научне проблеме која су решили врхунски умови. Такав начин приказивања наишао је на изузетан пријем међу најширом читалачком публиком.

Свет новог календара

На Све-пра-во-слав-ном конгресу у Цариграду је 1923. године Миланковић је учествовао као делегат владе наше земље, али и као делегат Српске Патријаршије, поред митрополита црногорско-приморског, господина Гаврила Дожића. Предлог за реформу Јулијанског календара, који је Српска делегација по други пут (први није прихваћен) поднела Конгресу, урадио је, у току рада Конгреса, Милутин Миланковић.

У основи тог предлога налазе се најновија достигнућа астрономске науке оног времена као и тачнији математички рачун са остацима. Захваљујући ауторитету Српске православне цркве, у условима обнове мирољубивих процеса после Великог (Светског) рата, предлог реформе календара Српске православне цркве усвојен је, а важан допринос томе дала је научна мудрост и научни ауторитет Милутина Миланковића.

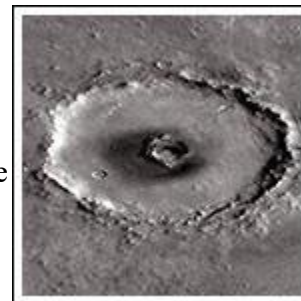
Господар тајни осунчавања Земље, путник кроз васиону и векове, умро је у осамдесетој години живота, 12. децембра 1958. године у Београду. Завршетк приче је у Даљу, где је према сопственој жељи сахрањен у породичној гробници на православном гробље, на обали Дунава-рајске реке Фисон, одакле је пошао на пут кроз васиону и векове.

Признања

Њему у част, једном кратеру на тамној страни Месеца дато је његово име. Ово је званично усвојено на конгресу Међународне астрономске уније 1970. године у Брајтону (Енглеска). Иста та организација је у Сиднеју (Аустралија), 1973. године, донела одлуку да се и на Марсу једном кратеру да име Миланковић.

Једно небеско тело, планетоид, којег су открили српски астрономи, носи име 1605 Миланковић. Налази се у астероидном појасу и можда баш тамо обитава Милутинова душа.

Европско геофизичко друштво установило је медаљу „Милутин Миланковић” 1993. године. Она се додељује научницима за изузетне заслуге у дугопериодичном проучавању и моделирању климе. Од 2003. године, ову медаљу додељује Европска унија за геонауке.

Васпитно-образовни рад је организован у једној смени у шест школских јединица, тј. осморазредним школама у Раброву и Клењу, и четвороразредним школама у Мустапићу, Мишљеновцу, Вуковићу и Миљевићу.

РАБРОВО

Школа у Раброву организује свој рад у школској згради са простором за васпитну групу и школском кухињом. У учионицама опште намене организована је настава млађих разреда, а за старије разреде настава се одвија у кабинетима. За неке наставне области поред учионица постоје и просторије за смештај наставних средстава и припремање наставника за час. У старом делу школе постоји школска библиотека са преко 12000 наслова, као и кабинет информатике са 10 рачунара и потребном рачунарском опремом што у потпуности задовољава ову наставну област. Остали рачунари се налазе у свим кабинетима и учионицама млађих разреда, канцеларијама директора, секретара, стручног сарадника-психолога и у рачуноводству. Сви ови рачунари су умрежени и повезани у једну информатичку целину заједно са штампачима што се показало изузетно ефикасно и савремено. У школи постоји још један савремен рачунар " NOTE BOOK као и дигитални клавир-клавинова која је смештена у кабинету за музичку културу. Настава физичког васпитања одвијаће се у летњем периоду на школским-спортским теренима, а у зимском периоду користиће се сутерен у новом делу школе (100 м² са пратећим простором).

Преглед просторија централне школе у Раброву изгледа овако:

- учионице опште намене 4 по 54 м²,
- учионице за кабинетску наставу, 9 (4 по 50 м² и 3 по 54 м²),
- лабораторије за кабинетску наставу БЛ,ФИЗ,ХЕМ, 2 (1 од 72 м² БЛ. и ХЕМ. и 1 од 54 м² ФИЗ,
- медијатека,
- кабинети за припремање часова 5,
- просторија за физичко и здравствено васпитање,
- просторија за васпитну групу предшколског узраста, 54 м²
- канцеларија директора школе,
- канцеларија школског психолога,
- канцеларија секретара,
- канцеларија за рачуноводство,
- просторија за наставнике разредне наставе,
- просторија за наставнике,
- просторија за помоћно особље,
- просторија за техничко особље са радионицом,
- просторија за школску кухињу са трпезаријом која ће служити као простор и за друге сврхе као што су школски скупови, свечаности, приредбе, итд.
- просторија за архиву школе,
- 3 санитарна чвора за ученике и раднике школе у школској згради
- котларница
- просторија за смештај грева
- шупа
- незавршен сутерен са 3 просторије.

Површина школског дворишта износи 1,15 ха где постоји асфалтирани терени за рукомет, одбојку, кошарку, тенис, и посебно асфалтиран улаз у школску зграду. У самом школском дворишту подигнут је воћњак и све остале површине су озелењене. У непосредној близини

школског дворишта налази се фудбалски терен који ученици наше школе понекад користе за јесењи и пролећни крос.

За извођење наставе могу да се користе и објекти који се налазе у самом насељу, као и објекти у околини Раброва као што су:

- Дом здравља у Раброву,
- трансформатори,
- водовод Раброво,
- споменици и историјска места,
- расадник у Мишљеновцу,
- занатске и трговачке радње у Раброву,
- долина реке Пек,
- извори у непосредној близини нашег насеља,
- школско двориште

КЛЕЊЕ

Школа у Клењу располаже са већим школским простором, јер представља осмозразредну школу са васпитном групом што укупно чини 7 одељења. У школи има 7 учионица које задовољавају прописане стандарде, наставничку канцеларију са 20м² и две мање просторије за смештај наставних средстава. У оквиру изборног предмета информатике и рачунарства постоји 10 рачунара, што задовољава потребе изборног предмета, а сама настава из овог предмета ће се изводити у посебној учионици.

Ученички простор износи 302,8м². Површина школског дворишта је 37 ари које је асфалтирано, тако да су ученици добили јако добре услове за извођење наставе физичког васпитања. У самој школској згради као и у кухињи постоји санитарни чвор који задовољава потребе оба објекта. У дворишту постоји шупа за смештај огрева и алата површине 67,5м².

Поред наведеног школског простора за извођење наставе могу да се користе и други објекти као што су: здравствена амбуланта, клиника, фудбалско игралиште, долина реке Пек.

МУСТАПИЋ

Школа у Мустапићу има 3 учионице површине 188,57 м². Једна учионица се користи за трпезарију, једна за васпитну групу, а две за наставу у комбинованим одељењима. У канцеларији за наставнике површине 12,8м² тренутно је смештена школска библиотека, наставна средства и дидактички материјал. Површина ходника је 50,94м².

Површина школског дворишта износи 11,5 ари које је асфалтирано и на истом постоји кош и два гола за мале спорове. У школу је уведен насељски водовод.

МИШЉЕНОВАЦ

Школа у Мишљеновцу располаже са следећим школским простором:

- две учионице површине 129м² ,
- ходник површине 38м² ,
- просторија за предшколски узраст површине око 16м² ,
- нов санитарни чвор у школској згради са три кабине.

У саставу школске зграде налази се и школска кухиња. У школском дворишту се налази пољски клозет који није у функцији, школски стан и шупа за смештај огрева. Школско двориште има површину од 50 ари, асфалтирано је и на њему постоји кош и два гола за мале спортове. У сарадњи са М.З. овог насеља постављени су и рефлектори тако да ово двориште може да се користи и у вечерњим часовима. Пијаћа вода постоји и у школи и у

школском дворишту.

ВУКОВИЋ

У школској згради постоји учионица површине 42,5м² и она се користи за рад у овој неподељеној школи. У другом делу школе постоји још једна учионица која се тренутно не користи. У самој згради постоји и санитарни чвор у коме је прикључена вода што ће допринети лакшем одржавању и чистоћи ове просторије.

МИЉЕВИЋ

Школа у Миљевићу располаже са две учионица, просторијом за предшколску групу и канцеларијом, површине 112м². Поред овог простора у школи постоји и санитарни чвор, а у подруму просторија за смештај огрева. Ова школа је комплетно санирана, школско игралиште асфалтирано, тако да сада и у овој школи постоје добри услови за рад.

КОЛЕКТИВ ШКОЛЕ

Руководећи кадар

Вељић Небојша-Географски факултет-дипломирани географ - **Директор прво полугодиште**

Владимир Тодосијевић - Учитељски факултет – професор разредне наставе

Наставни кадар и стручни сарадници

1. Михајловић Сунчица	Васпитач
2. Стојиљковић Наташа	Васпитач
3. Павловић Санела	Васпитач
4. Савић Мирела	Учитељ
5. Марјоковић Наташа	Учитељ
6. Марковић Маријана	Учитељ
7. Златков Бојана	Учитељ
8. Тодосијевић Владимир	Учитељ
9. Ивић Јелена	Учитељ
10. Милићевић Слађана	Учитељ
11. Стаменковић Јасмина	Учитељ
12. Живојиновић Драгица	Учитељ
13. Ћирковић Надица	Учитељ
14. Јакимов Јованка	Учитељ
15. Илић Милица	Учитељ
16. Станковић Данијела	Наставник српског језика
17. Милошевић Марина	Наставник српског

	језика
18. Николић Андријана	Наставник српског језика
Животић Лукић Данијела-Филолошки факултет- 19. дипломирани филолог,положен Ц 1	Наставник енглеског језика
Илић Милица-Филолошки факултет- 20. проф.енгл.језика	Наставник енглеског језика
	Наставник немачког језика
Тасић Тајана-Филолошки факултет-проф.немачког 21. језика	
Радовановић Нелија-Факултет уметности- 22. дипломирани графички дизајнер	Наставник ликовне културе
Вељић Слађана-Виша музичка-наставник музике 23. културе	Наставник музичке културе
Милутиновић Гаралејић Марија-Географски 24. факултет-дипломирани географ	Наставник географије
Гајић Душица-Филозофски факултет-професор 25. историје	Наставник историје
Видуљевић Душица-Физички факултет- 26. дипломирани физичар	Наставник физике
27. Живојиновић Урош-инжењер саобраћаја	Наставник математике
28. Делић Хусо-Виша педагошка-наставник математике	Наставник математике
Радивојевић Милена-Биолошки факултет- 29. дипломирани биолог	Наставник биологије
Дашић Зорица-Хемијски факултет-дипломирани 30. хемичар	Наставник хемије
Николић Данијела-Технички факултет-професор 31. техничког образовања	Наставник техн. и информ образовања
32. Јовановић Милан-Технички факултет-	Наставник информатичког и

техничког образовања

**Наставник физичког и
здр.васпитања**

33. Закшек Горан-професор физичког васпитања

34. Милић Вукадин-Виша педагошка-наставник
физичког васпитања

**Наставник физичког и
здр. васпитања**

35. Обрадовић Маријана-професор физичке културе

**Наставник физичког и
здр.васпитања**

36. Дашић Немања-Теолошки факултет-дипломирани
теолог

**Наставник верске
наставе**

37. Вељић Небојша-Географски факултет-дипломирани
географ

Директор

38. Поповић Биљана-Правни факултет-дипломирани
правник

Секретар

39. Петрашковић Слађана-Филозофски факултет-
дипломирани психолог

Ваннаставни кадар

1.	Мишић Драган-Економска школа-комерцијални техничар	Руководилац рачуноводства
2.	Стокић Мерима-Школски центар за усмерено образовање-
математичко-технички сарадник	Админист.-финанс.радник
3.	Перић Новица-Машинска школа-аутомеханичар	Домар
4.	Марковић Желько-електромеханичар	Домар
5.	Милетић Иван-Машинска школа-ауотомеханичар	Ложач
6.	Милетић Верица-основна школа	Помоћни радник
7.	Миладиновић Верица-основна школа	Помоћни радник
8.	Мишић Мирјана-Пољопривредна школа-прехранбени
техничар	Куварица

9.	Ђорђевић Нина-Пољопривредна школа-техничар сточарске производње	Куварица
10.	Субошић Нада-трговац	Помоћни радник
11.	Маринковић Љиља-основна школа	Помоћни радник
12.	Лецић Мила-трговац	Помоћни радник,кувар.
13.	Илић Светлана-основна школа	Помоћни радник,кувар.
14.	Зарић Јадранка-основна школа	Помоћни радник
15.	Марковић Душица-Средња школа-правно биротехничка	Помоћни радник
16.	Михајловић Владица-основна школа	Помоћни радник

Ученици

На крају другог полугодишта оцењена су 198 ученика и то са доличним успехом 94 ученика, са врло добрим 61, добрим 23, а довољних ученика није било. У Овом извештају посебно издвајамо ученике првог разреда који су описно оцењени и којих је било 15. Сви ученици имају примерно владање

Ученици наше школе учествовали су на свим такмичењима која су организована на територији наших општина и освојили су 15 првих места, 8 других места и 29 трећих места. На окружним такмичењима освојена су једно друго и 3 трећа места. Сви ученици који су постигли једно од три места на такмичењима су награђени књигом на прослави Дана школе 08.06.2018. год. у Раброву.

НАГРАДЕ ЗА УЧЕНИКЕ

ИМЕ И ПРЕЗИМЕ УЧЕНИКА	разред	ОСВОЈЕНО МЕСТО	ТАКМИЧЕЊЕ
Катарина Милићевић	6/1	1.	Општинско - физика
Александар Павловић	6/1	3.	Општинско - физика
Јелена Ковачевић	7/2	1.	Општинско - физика
Петар Петровић	7/2	2.	Општинско - физика
Вељко Милетић	7/2	3.	Општинско - физика
Катарина Милићевић	6/1	1.	Општинско - математика
Алекса Станковић	8/1	1.	Општинско - математика
Марија Живановић	8/2	2.	Општинско - математика
Јован Јакимов	3	2.	Општинско - математика
Јелена Ковачевић	7/2	3.	Општинско - математика
Тамара Јенић	8/2	3.	Општинско - математика

Нада Галић	6/2	1.	Општинско - математика
Теодора Максић	7/1	3.	Општинско - хемија
Мирела Костић	8/1	2.	Општинско – немачки језик
Милан Пајкић	8/1	3.	Општинско – немачки језик
Ана Јовановић	8/2	1.	Општинско – немачки језик
Тамара Јенић	8/2	3.	Општинско – немачки језик
Катарина Мартиновић	7/1	1.	Општинско – Књижевна олимпијада
Јелисавета Ђорђевић	7/1	3.	Општинско – Књижевна олимпијада
Јована Богић	7/1	3.	Општинско – Књижевна олимпијада
Александра Адамовић	7/1	3.	Општинско – Књижевна олимпијада
Анастасија Милошевић	8/1	1.	Општинско – Књижевна олимпијада
Илија Ковачев	8/1	1.	Општинско – Књижевна олимпијада
Никола Милићевић	8/1	2.	Општинско – Књижевна олимпијада
Христина Стојадиновић	7/2	2.	Општинско – Књижевна олимпијада
Јелена Ковачевић	7/2	3.	Општинско – Књижевна олимпијада
Мирјана Живановић	8/2	1.	Општинско – Књижевна олимпијада
Јана Јовановић	8/2	1.	Општинско – Књижевна олимпијада
Тамара Јенић	8/2	2.	Општинско – Књижевна олимпијада
Викторија Петовић	7/1	3.	Општинско - Географија

Настасија Ивановић	8/1	2.	Општинско - Географија
Жаклина Браиловић	8/1	3.	Општинско - Географија
Јелена Ковачевић	7/2	1.	Општинско - Географија
Александра Ђурић	7/2	1.	Општинско - Географија
Јана Јовановић	8/2	3.	Општинско - Географија
Милијана Динић	8/2	3.	Општинско - Географија
Катарина Милићевић	6/1	2.	Општинско - Историја
Анђелија Михајловић	6/1	3.	Општинско - Историја
Насатасија Ивановић	8/1	3.	Општинско - Историја
Никола Милићевић	8/1	3.	Општинско - Историја
Настасијевић Миљана	5/2	3.	Општинско - Историја
Катарина Милићевић	6/1	1.	Општинско - Биологија
Александар Павловић	6/1	3.	Општинско - Биологија
Настасија Ивановић	8/1	1.	Општинско - Биологија
Анастасија Милошевић	8/1	3.	Општинско - Биологија
Јелена Ковачевић	7/2	3.	Општинско - Биологија
Тамара Јенић	8/2	3.	Општинско - Биологија

Анастасија Милошевић	8/1	3.	Општинско - Српски језик и језичка култура
Јелена Ковачевић	7/2	3.	Општинско - Српски језик и језичка култура
Јана Јовановић	8/2	3.	Општинско - Српски језик и језичка култура
Анастасија Милошевић	8/1	3.	Окружно – Књижевна олимпијада
Илија Ковачев	8/1	3.	Окружно – Књижевна олимпијада
Јелена Ковачевић	7/2	2.	Окружно - Географија

За ученика генерације једногласно је изабрана Јовановић Јана, која је имала највише успеха натакмичењима и носилац је Вукове дипломе због постигнутог одличног успеха током школовања.

И ове године наши најбољи ученици, носиоци Вукове дипломе и ученик генерације били су на свечаном пријему код председника општине Кучево где су добили изузетно вредне награде за свој рад.

За ученике осмог разреда је организован завршни испит, који су успешно положили и остварили веома добре резултате на завршном испиту (српски језик 11,82, математика 9.02, комбиновани тест 10,46) а просек је 10,43.

У школи је 22. јуна ораганизовано другарско вече осмих разреда, тј прослава „мале матуре“.

На почетку школске године директор школе је радио на изради предлога Годишњег Плана рада који је и усвојен на седници школског одбора.

Извршена је подела наставника по одељењима и разредима, као и конкретна задужења наставника на почетку нове школске године.

Директор школе је заједно са стручним сарадницима пружио потребну помоћ наставницима у изради појединих наставних планова и програма тј. праћења новина у појединим наставним областима које се објављују у Просветном гласнику за текућу школску годину.

Васпитно-образовни рад је организован у једној смени у шест школских јединица, тј осморазредним школама у Раброву и Клењу, и четвороразредним школама у Мустапићу, Мишљеновцу, Вуковићу и Миљевићу.

Наставни план и програм је на време урађен и усклађен са стандардима за све наставне области (изузев за стране језике и техничко и информатичко образовање), као и први циклус основног образовања.

Сви стручни органи су на почетку школске године урадили своје планове рада и на време се припремили за почетак школске године.

Распореди часова су урађени у предвиђеним роковима, тако да је школска година почела без проблема.

Реализована је манифестација Дечје недеље у првој недељи октобра, где је посебана пажња посвећена ђацима првацима, који су добили и прикладне поклоне. У оквиру Дечје недеље реализован је и јесењи крос.

Поред обавезне наставе у свим разредима који су усклађени са новим изменама у правилницима, ученици наше школе су се опредељивали и за изборне предмете као што су у млађим разредима: Верска настава, Грађанско васпитање, Од играчке до рачунара, Чуvari природе и Народна традиција.

У петом разреду ученици су други страни језик изабрали немачки језик, верску наставу у Раброву и Клењу, изабрани спорт-рукомет, одбојку.

Почетком јуна су реализоване све предвиђене екскурзије.

➤ Екскурзије

Једнодневна екскурзија млађих разреда и васпитних група реализована је на релацији Раброво – Свилајнац – Јагодина – Раброво .Ученици су уживали у разгледању предвиђених садржаја.

Реализована је и једнодневна екскурзија ученика V и VI разреда је реализована на релацији Раброво – Крагујевац – Врњачка Бања – Раброво.

Дводневна екскурзија VII и VIII разреда је реализована на релацији:
Раброво – Сремска Каменица – Сремски Карловци – Нови Сад – Суботица – Раброво

Посета ученика пећини Равништарки

Ученици, приликом посете, чули су много занимљивости о овој пећини и разгледали украсе. Водич им је показао седам целина, које ова пећина поседује: Савин канал, Омладински канал, Лабудово језеро, Бели дворац, Леопардов канал, Црни дворац, Изворки канал, Мали бели дворац и Дупанове галерије.

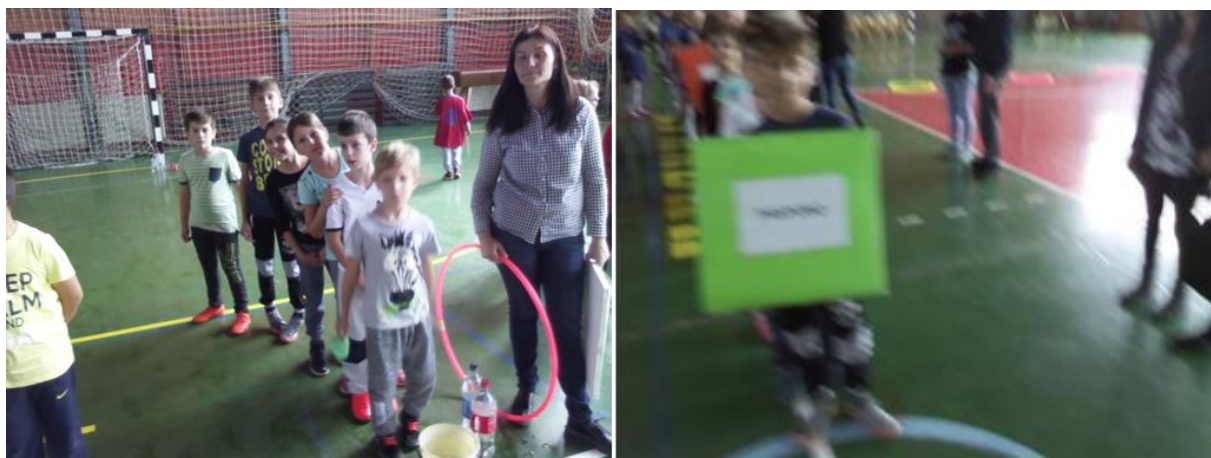
Културне активности школе

У оквиру културних активности школе реализоване су следеће активности:

- 1) У септембру организован је свечани пријем ђака – првака у школу уз пригодно уређење школских просторија, организовање приредбе и укључивање нових ђака у Дечији савез. Носиоци активности били су учитељи и ученици школе.

ИГРЕ БЕЗ ГРАНИЦА

Учитељско друштво из Великог Градишта је организовало такмичење у спортским дисциплинама за ученике млађих разреда. То такмичење је реализовано у Великом Градишту. Наша школа је имала своје представнике.

2) У октобру организоване су пригодне приредбе у свим школама ради прослављања Дечије недеље. У реализацији учествовали су ученици свих узраста.

Дечија недеља

Дечија недеља обележена је и у нашој школи са разним активностима. Једна од њих је била и прављење животиња од јесењих плодова. Одржана је приредба у част пријема ђака првака. Приредбе су обухватале музичке, рецитаторске и глумачке тачке. У реализацији учествовали су ученици свих узраста.

Приредба у Клењу

Приредба у Раброву

У холу су изложени радови ученика који су осликавали слоган ове манифестације.

Носиоци активности били су: наставници српског језика, наставници музичког, учитељи, наставница биологије, наставници физичког васпитања, ученици.

ОПШТИНСКО ТАКМИЧЕЊЕ - ЈЕСЕЊИ КРОС

Спортски савез општине Кучево организовао је традиционални јесењи крос на коме су наступили победници школских кросева, међу којима су били и победници наше школе. Најбоље пласирани су од организатора добили медаље и дипломе.

Наши представници на кросу.
први разред

Лана Милошевић
Први разред
освојено друго место

Трећи разред - **Аница Лазих** заузела је друго место

Трећи разред – **Огњен Стојадиновић** је заузео прво место

Шести разред – **Катарина Милићевић** заузела је треће место

Обележен је и Дан здраве хране.

Овај дан се обележава у више од 150 земаља у целом свету, а у време брзог живота и брзе исхране веома је битно да подсетимо ученике на основна начела правилне исхране. Наша школа се придружила обележавању овог значајног датума, организујући предавања, радионице, изложбе ученичких радова и поставку здраве хране. Основни циљ обележавања овог дана је промоција здравих животних навика – здраве, разноврсне и правилне исхране, која је, може се слободно рећи, најбитнији фактор за здравље ученика.

2) У сусрет Новој години, одржане су приредбе. Деца су се максимално ангажовала са својим наставницима и показали своје уметничке способности кроз песму, игру и глуму.

Приредби су присуствовали наши родитељи и пријатељи. Потрудили смо се да са ове приредбе понесемо само позитивну енергију и тако кренемо у Нову годину.

У остваривању активности учествовали су наставници српског језика, наставници музичког и ликовне културе, учитељи, ученици.

Нова година у Мустапићу

Нова година у Раброву

Нова година у Клењу

Новогодишњи наградни конкурс

Центар за културу „Вељко Дугошевић“ у Кучеву, организовао је традиционално новогодишњи изложбу ликовних радова ученика основних школа.

Отварање изложбе и додела награда ученицима награђених радова одржала се у понедељак 25. 12. 2017. у 18h у холу Центра за културу.

Награђен је рад ученице шестог разреда Катарине Милићевић првом наградом.

Фотографије још неких послатих радова.

3) У јануару традиционално се прослављала школска слава Свети Сава. Том приликом организован је пригодан програм у сарадњи са локалном црквом и свештеником. Приредба је обухватала рецитаторске, глумачке и музичке тачке, а ученици који су чланови ликовне и литерарне секције имали су нову изложбу радова са тематиком везаном за Светог Саву у просторијама школе.

Сваке године на овај дан, сакупимо наше ђаке и пригодном и поучном приредбом, присетимо се његових мудрих мисли и дамо скроман допринос овом великом дану... Сечење славског колача и традиционално дељење пакетића наших ученика, сваке године увеличавамо овај дан и тиме га и прослављамо.

Свети Сава прослављан је и у свим подручним школама.

Прослава у Раброву

Прослава Светог Саве у Клењу

Пригодно је обележен и Божић радионицом у Мустапићу.

4) У фебруару обележен је Дан државности Србије – Сретење. Ученици су информисани о значају овог празника од стране разредних старешина и наставника историје.

Обележен је Дан заљубљених иложбама радова ученика и литерарним текстовима на ту тему.

Пано у Клењу

5) Дечје позориште Искрица из Крагујевца гостовало је у уторак , 6. марта у нашој школи. Глумачки пар је извео представу Љубавни јади Дејзи Шалабејзи. Посебно је било занимљиво то што су глумци у представу укључили и поједине ученике наше школе. Фактор неочекиваности, спонтаности и вешта анимација публике одушевили су ученике.

У марту организована је изложба ученичких литераних и ликовних радова поводом Осмог марта.

Осмомартовска радионица у Раброву

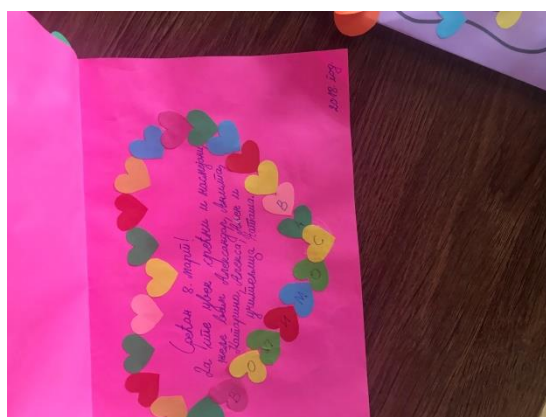

Осмомартовска радионица у Клењу

Лемонус

Приредба и радионица поводом Осмог марта у Вуковићу

Март је и месец када се организује већина такмичења за ученике на општинском нивоу. Ове године наша школа била домаћин у више наврата.

Организована је Књижевна олимпијада где су наши ученици постигли велике успехе и освојили више места.

Као и такмичење из географије које је протекло у најбољем реду и било плодносно за наше ученике који су показали добро знање и освојили више диплома.

У марту је одржан и Еко-пројектни дан, који је обележен квизом за ученике свих узраста и ликовним конкурсом на коме су награђени најбољи радови.

ОШ "Милутин Миланковић" Раброво

додељује

ЗАХВАЛНИЦУ

за учешће у Еко пројектном дану

директор

У оквиру програма Еко-школа који се у нашој школи спроводи обележили смо Светски дан вода 22.3.2018. Ученици нижих разреда из Раброва су са својим учитељицама разговарали о води као услову живота на Земљи са освртом на биоиндикаторе загађености воде и недостатком воде за пиће. Након предавања уследио је креативни рад ученика на изради стрипа на тему „Вода“.

6) У априлу је организовано општинско такмичење у рецитовању. У групи млађих ученика друго место је освојио Вукашин Јенић, ученик из Миљевића.

У групи старијих ученика Мирјана Живановић из Миљевића је освојила треће место и пласирала се на Окружно такмичење.

Ускршња радионица - Раброво

У сусрет верком празнику Ускрсу, ученици млађих разреда са својим учитељицама Слађаном Милићевић и Мирелом Савић организовали су радионицу. Ученици су током радионице израђивали радове за школски пано, фарбали јаја, правили украсне предмете за учионицу и спремно дочекали празник.

Ускршња радионица у Мустапићу

Дан планете Земље је обележен уређењем школског дворишта у Клењу.

Ученици млажих разреда, из Раброва, са својим учитељицама Драгицом Живојиновић, Слађаном Милићевић и Мирелом Савић обележили су Дан планете Земље. На радионици су разговарали о значају планете за живи свет и како је треба заштитити од негативних утицаја. Током радионице ученици су правили и пано, за школски хол, на коме су исписивали поруке везане за заштиту планете Земље.

Реализован је и велики лов на биљке.

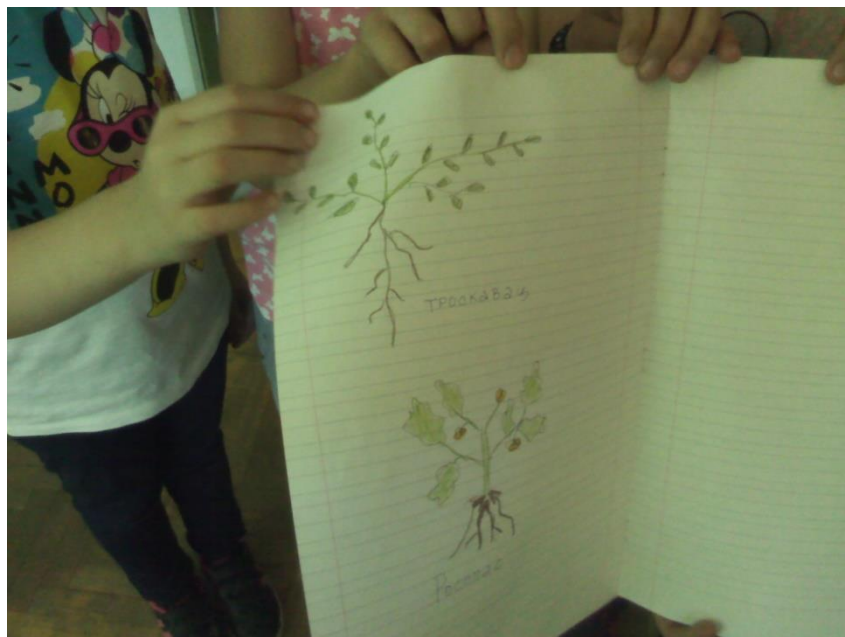
ВЕЛИКИ ЛОВ НА БИЉКЕ

Активности ученика првог разреда и њихове учитељице Драгице Живојиновић .

Активност 1 : Шетња размишљања

Активност 2 : Уочите биљку

Активност 3 : Разврставање и клијање биљака

ВЕЛИКИ ЛОВ НА БИЉКЕ

Активности ученика другог разреда и њихове учитељице Слађане Милићевић.

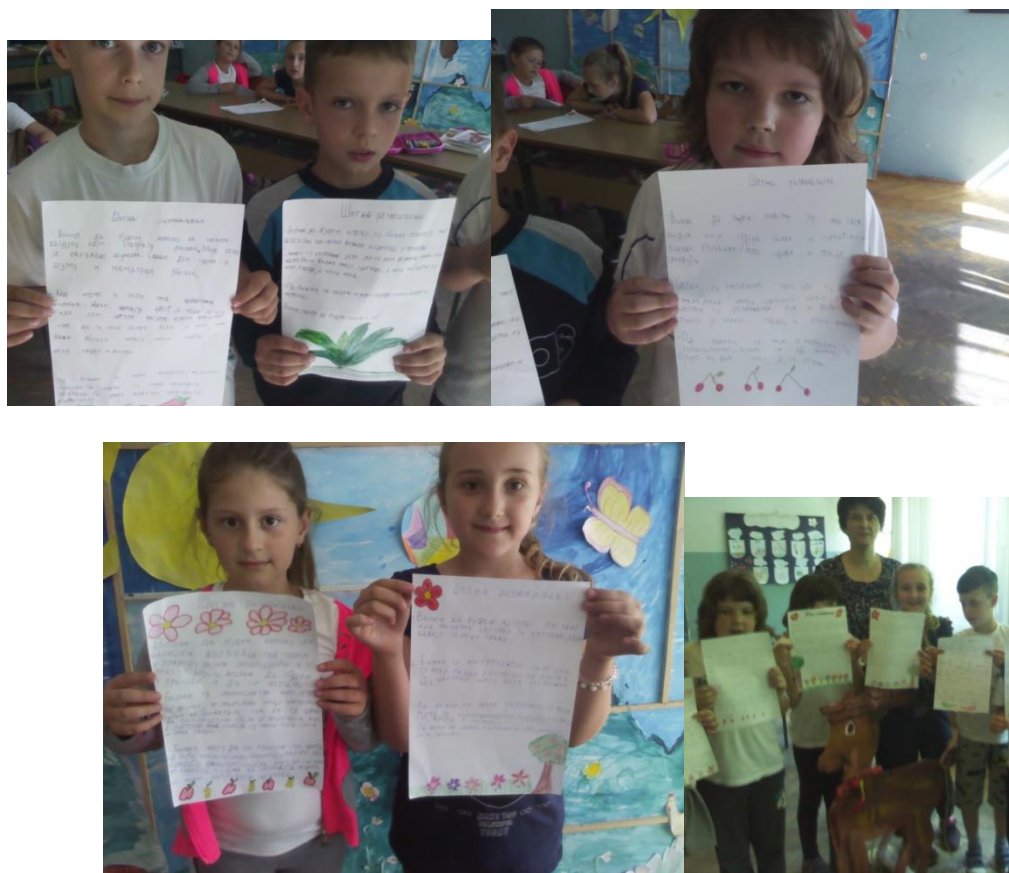
Активност 1 : Шетња размишљања

Обилазећи повртњак и школско двориште ученици су имали задатак да размишљају о томе како им биљке помажу да се осећају боље. Своје утиске су забележили на папир.

После шетње размишљања ученици су написали списак како биљке делују на наше животе.

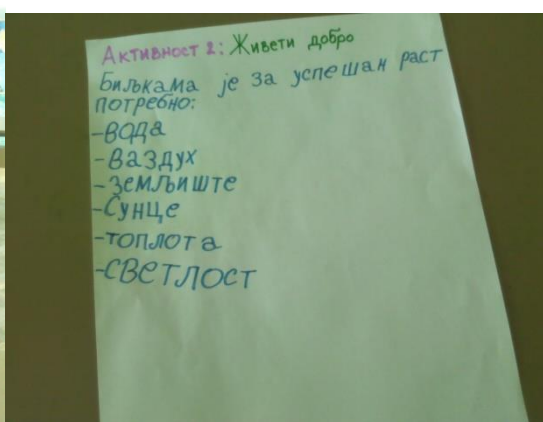

ОШ „ Милутин Миланковић “ , Раброво

ВЕЛИКИ ЛОВ НА БИЉКЕ

Ученици другог разреда и учитељица Слађана Милићевић су током друге активности говорили о томе шта је потребно биљкама за успешан раст .

Активност 2 : Живети добро

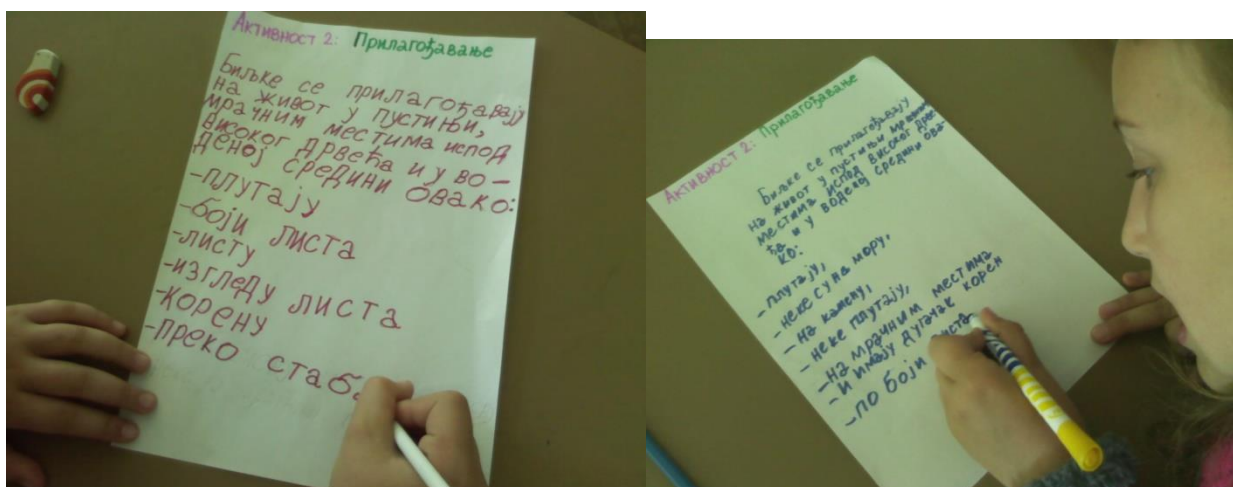

- ПРИЛАГОЂАВАЊЕ -

У оквиру ове активности ученици су посматрајући биљке : жалфију , нану , лаванду и ловор , имали задатак да забележе своја запажања како се биљке прилагођавају .

Ученици размишљају овако :

Активност 3 : Фактор доброг расположења

Вођен је разговор о употреби биљака . Ученици су донели прикупљени материјал који показује шта се све од биљака може направити. Тај материјал је искоришћен за пано .

- НАБРАЈАЊЕ ПРОИЗВОДА ОД БИЉАКА –

- ПРИКУПЉЕН МАТЕРИЈАЛ -

- ИЗРАДА ПАНОА -

Наши ученици су се током априла бавили и спортом и учествовали на окружном такмичењу у фудбалу.

7) Мај је био месец када су наши ученици учествовали у многим активностима.

У Великом Градишту одржана је Читалачка олимпијада на којој су наши ученици освојили два места. Ученик четвртог разреда из Раброва, Тодор Ковачев, освојио је треће, а Јован Јакимов, ученик трећег разреда из Миљевића, освојио је прво место.

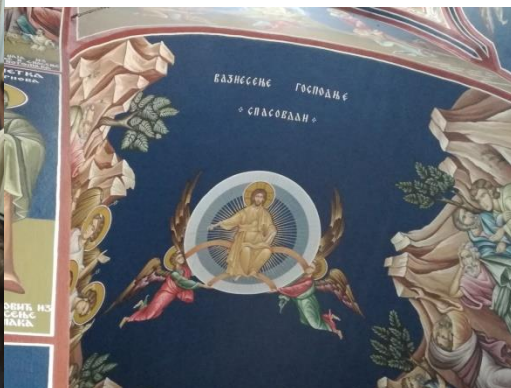

Наши ученици учествовали су и у Креативној ликовној радионици у Голубцу.

Ученици из Клења учествовали су у активностима локалне заједнице поводом обележавања Спасовдана.

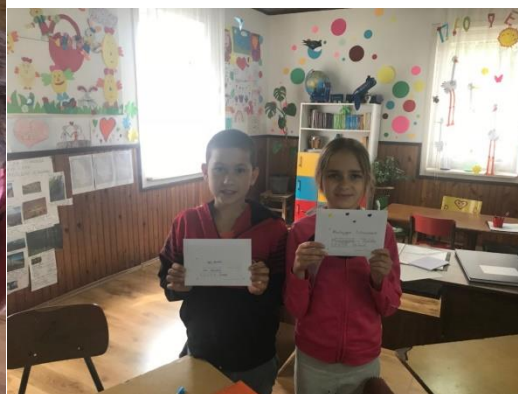
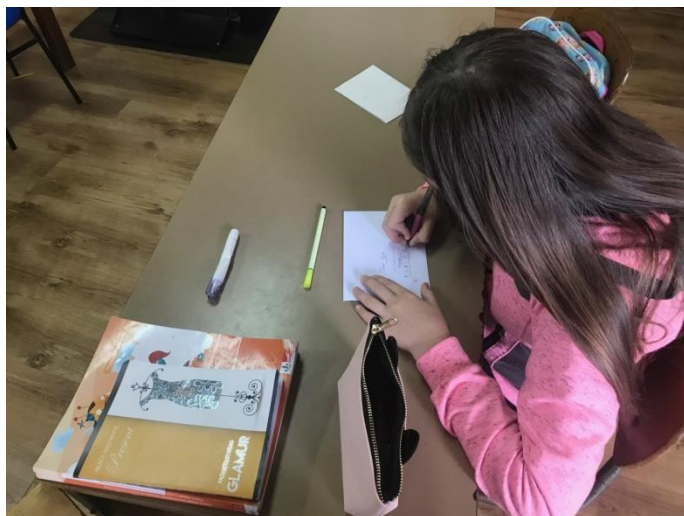

У школи у Раброву организован је Спортски дан у оквиру кога се играла утакмица тимова састављених од запослених у школи и ђака, а одржан је и крос.

У школи у Вуковићу обележен је Светски дан писања писама.

Ученици су показали и своје уметничке афинитете и учествовали у глумачкој смотри „Вече смеа“ у Божевцу, где су однели победу.

Ученици наше школе могли су ближе да се упознају са чарима које скрива небо изнад нас и осмотре звезде и планете у Планетаријуму, сферном биоскопу који пројектује слике неба и небројених спектакуларних објеката нашег универзума.

Основна школа „Милутин Миланковић“ у Раброву је своју одличну сарадњу са локалном самоуправом и Општином Кучево крунисала још једном „паметном таблом“. Реч је о учиљу које ће додатно допринети осавремењивању процеса наставе у кабинету за биологију и хемију.

Таблу су монтирали представници фирме “Информбиро” из Београда. Након постављања стручњаци ове фирме су наставно особље школе упознали са могућностима које ова табла пружа у унапређењу васпитно-образовног процеса.

Основна школа “Милутин Миланковић” из Раброва је 28. маја 2018. године у Београду учествовала је на обележавању Дана рођења Милутина Миланковића.

Милутин Миланковић је рођен 28. маја 1897. године. Удружење, школе и све већи број других установа са поносом носе његово име. Удружење је покренуло иницијативу о установљењу традиционалне манифестације којом би се, активностима посвећеним великану, подсетили на тај дан. У овој години Дан рођења је обележен пригодним програмом код Спомен-обележја на Врачару у Парку Милутина Миланковића у Београду.

Хор ОШ “Милутин Миланковић” из Раброва је премијерно, уз пратњу на клавијатурама, отпевао химну школе.

- 8) У јуну је организована прослава Дана школе. Ученици су награђени за највеће успехе на такмичењима током школске године, а затим је приказан музичко-сценски наступ ученика школе. Свечаном академијом, доделом признања ученицима који су освајали награде на општинским и окружним такмичењима или се истакли на другим пољима, као и уручивањем јубиларних награда залужним радницима школе, свечано је обележала Дан школе. Прослави, која је одржана под слоганом „Свет је наш“ и која је почела новом химном школе (премијерно изведеном 15. Маја у Београду) , присуствовали су између осталих , проф Никола Јанков испред Удружења „Милутин Миланковић“ из Београда, председник општине Кучево Новица Јаношевић са најближим сарадницима, директори свих школа са територије наше и суседних општина, свештенство, пензинери, родитељи, наставници и бивши и садашњи ученици.

У оквиру активности поводом Дана школе организован је и књижевни конкурс. Ученици су показали своју умешност у креативном и писаном изражавању. Изабрани су и најбољи радови у категоријама млађих и старијих разреда и истакнути на паноу у холу школе.

У јуну је одржана Математичка олимпијада (ментална аритметика) у Београду. Учествовало је 15 земаља и 1200 деце. Јован Јакимов је освојио друго место на писменом делу и треће на анзану у својој категорији.

Јован Јакимов, ученик трећег разреда из Миљевића, похађа школу „Малац генијалац“ у Пожаревцу. У децембру 2017. Освојио је друго место на међународном такмичењу у менталној аритметици. На крају прве године проглашен је за најбољег ученика у тој школи и награђен пехаром.

УЧЕНИК/АУТОР: НЕДА ГАЛИЋ

ПИСМО ВОЈНИКУ

Мачковац 2.6.1941.

Драги брацо мој,

ево ти пише твоја сеја Јелисавета. Свима бескрајно недостајеш. Мати свакога дана са сузама у очима ћутљиво гледа кроз прозор и очекује да јој се на крају појави њен делија, њен син.

Имам и добрих и лоших вести. Прво ћу ти рећи добре вести, па затим лоше. Као што можеш приметити, научила сам да пишем, а такође сам научила да правим хлеб. Жито нам је богато родило – завиди нам цела варош, а поготову комшиница Златиборка. Сваки пут када прође поред наше капије подигне нос, ваљда од љубоморе. Извини, почела сам са добрим вестима, а завршила са љубоморном комшиницом. Не знам да ли се ти сећаш наше козице Милке. Сада је нарасла и окозила три јаренцета. Једно је скроз црно као угаљ, друго је шарено и има белу пегу на врх носа, а треће је најлепше: има браон уши и ноге, нос и репић су му црни, а остатак тела му је бео.

Што се тиче добрих вести, нема их више. Сада прелазим на горчи део овог писма. Костантин, наш отац, пао је у кревет. Има већ читава три месеца како се не диже, а да будем искрена, ни мајка се не држи баш добро. Ради она све по кући, али осећам да крије нешто страшно од мене. Видиш, бато, до пре три месеца све је у кући било сјајно све док није дошао господин Богољуб, сеоски поштар, и донео неко писмо. То писмо само по себи постаде ми необично, јер, када га је мајка узела у руке, наједном пребледе као крпа. Писмо је било неупрљано, бело као снег, чини ми се да ништа белје нисам видела у свом животу. Са задње стране писма била је залепљена драгоцену маркица, а напред писмо је било

запечаћено црвеним воском. Адреса је била исписана читко и уредно црним мастилом. Посебно ми је било чудно код тог белог мистериозног писма то што је мирисало као на неки барут, дим, крв... Хтела сам да га отворим, али мајка ми, наравно, није дала. Рекла је да ћемо га сви заједно отворити када отац дође кући. Једва сам чекала да се отац врати, јер до тада никада нисам отварао писмо. Ваљда сам од тог узбуђења заспала, последње чега се сећам је да сам заспала за столом, али сам се неким чудом пробудила у свом кревету. Јутро је слутило на лоше и било тмурно и облачно, а у соби тата је лежао на кревету склопљених очију иако је већ одавно био будан. Био је блед, хладан, тресла га је грозница. По први пут, није ме ни погледао. Била сам сигурна да је будан, јер сам му видела малу, белу, чисту сузу како клизи низ црвени образ. Мајчино лице је било бледо, доња јој је усна непрестано благо подрхтавала, а очи су биле пуне суза. Предосећала сам да нешто није добро и да не ваља, упитала сам за писмо, али мама ме погледа натеченим и уморним очима и дрхтавим и промуклим гласом рече да изађем напоље да се играм са мојом куцом Белком. Одмах сам приметила да нешто крију од мене, нешто толико лоше да га ни по коју цену не би требало сазнати. Забринута, лаганим кораком изађох кроз стара већ иструлела врата. Врата су језиво зашкрипала када сам их затворила, али са друге стране јасно се могао чути мајчин горак плач и снажно јецање. Отишла сам да потражим Белку, али није била у дворишту, већ негде ко зна где. Тражила сам је узалудно. Стога реших да се вратим дому. Већ са наше старе капије могао се чути мајчин тужни плач, звучао је као завијање старе вучице када изгуби своје маладунче. Нисам хтела да је узнемиравам и још више стајем на муку, па узех да пометем осушено лишће и хладан снег. Био је то чудан март, јер је падао снег, што је било необично, јер знаш и сам да је у марту сунце топлије, веселије и нежније. Али овог марта изгледа није тако, јер је било пуно снега, а сунца нигде. Отишла сам да проверим и стару липу коју је тата засадио за нас. Случајно спазих два мала врапца на једној дугачкој грани. Шћућурили су се једно уз друго и некако ме подсетили на тебе и мене. Осетила сам како ми низ румене образе клизи једна суза која носи у себи тугу и бол. Смркавало се, морала сам да уђем у кућу. У глави ми се стално мотало једно питање: шта је писало у том чудном писму. Полако сам отворила врата наше старинске куће, а унутар ње у ваздуху се осећала туга и очај. Мати је спавала на татином кревету, поред њега. Њена неуредна, локнаста смеђа коса прекривала јој је прозирне тамнозелене крваве очи које су из неког непознатог разлога плакале цео дан и готово читаве ноћи. Изгледала је тужно, али и смирено у исти мах. Нежно кренух да је пробудим, али ми кроз ум пролете једна мисао. Да, ако је сада пробудим поново ће плакати целе ноћи, што не било добро за њено здравље, требало јој је сна. Друга мисао која је уследила била је била је ризична, опасна, помало непромишљена. Додуше, није то била мисао, полако је попримала обриси плана. У себи сам имала неки неугодан осећај, као да ме нешто копка, неко питање... Да, у праву си, брацо, копкало ме је шта пише у оном писму, шта не да нашој мајци да склопи ока, шта нам је отац отерало у постељу... Шта ли је у том писму? У мислима ми је кружило то питање и није ми давало мира. Реших да померим вео тајне с тог писма. Напољу се већ давно сакрило зубато сунце. Ноћ је била хладна као смрт. Свуда је одзвањао страشان и језив звук тужне кошаве. Кошава је њихала старе гране наше

липе. Небо је зачудо било празно, ведро, без иједног облачка. Звезде као да су се тужно њихале уз музичку пратњу кошаве. Јако обасјан месец пратио их је попут неког баса и просипао своје светлосне ноте на наш успавани дом. Нисам знала где је писмо, али сам имала осећај да је близу. Размишљала сам и онда сам се досетила да писмо може бити само у очевом радном столу. Нечујно сам се ушуњала у собу наших родитеља. Нервозним корацима дошла сам до татиног стола обасјаног месечином. Испод њега налазиле су се три фиоке. Прве девет фиока могле су се отворити, али трећа је била закључана. Кључ је био у татиној кошуљи. Пре него што покушам да украдем татин кључ, реших да проверим шта има у прве две фиоке. Одједном кроз мене пројури нека језа и најезих се на тренутак. Бацих поглед кроз замагљени прозор и видех да полако и месец креће на починак. Узнемирих се и брзо, али опрезно, отворих прву фиоку. У њој је била гомила изгужване и старе хартије. Мало померих ту стару хартију и за око ми западе бели правоугаоник и део браонкасте маркице. У себи осетих талас среће и понос због успеха. Пажљиво извукох писмо да се ништа не помери и не чује. Коначно сам у рукама држала то мистериозно писмо! Стајала сам тако радосна и непомична поред замагљеног и замрзнутог прозора док ме зрак уснулог месеца не одмрзну и подсети шта треба да радим. Поново пројури кроз мене нека чудна језа, али то ме није спречило да отворим писмо. Писмо је било изгребано као да је отварано ножем, а печат је био поломљен. Извукох писмо, али овога пута непажљиво, па се зачуо благи шум. Истога трена окренух се да видим да ли сам кога пробудила. Срећом, нисам. Вратих поглед на писмо, али оно што сам читала, нисам успевала да разумем. Као да су одједном све речи постале стране. Кренух да вратим писмо, и тада, брацо мој, угледах твоју слику. Била је црно-бела, а ти си био у војничком оделу и поглед ти је био некако празан, али и срећан. Испод твоје слике стајали су неки бројеви као на споменику. Осетих како ми се полако слише две сузе низ образе. Хтела сам да почнем да вриштим и плачем из све снаге, али ми мајка паде на памет. Вратила сам писмо међу згужване папире и стару хартију и увукла фиоку у радни сто. Махиално бацих поглед на прозор и видех да се бледо сунце све више буди. То је био знак да треба да се вратим у моју собу. Слабим и кривудавим кораком кренух кроз врата. Затворих врата, а затим убрзано кренух у собу. Јецај ми се већ кидао из груди. Седох на кревет и почех плакати, јер сам осећала сву тежину сазнања зашто је тата пао у кревет и зашто је мама тужна и плаче и јеца целу ноћ. Не знам шта је тужније: да ли то што у дубини душе знам да никада нећу добити одговор на ово писмо или што никада више нећу чути твој храбри глас, нећу играти жмурке са тобом, што ми никада више нећеш помагати у читању и рачуну... Знаћу, не знам како, али знаћу да ћеш ме увек чувати од оних дечака, увек ме помагати и увек ме искрено волети. Чак и сада, док ти пишем ово писмо, знам да си ту поред мене и да ме чуваш као мој анђео чувар. Збогом, храбри борче мој! Збогом, брацо најмилији! Ово срце у грудима носиће те заувек са собом.

Заувек те воли

Твоја сеја

Награђени радови на књижевном конкурс поводом Дана школе

Прво место

ГЛАСАМ ЗА ЉУБАВ

Јелена Ковачевић VII2

Љубав- неописиво осећање које свако бар једном мора да осети. У сваком тренутку, на сваком кораку, ту је љубав. Просто чека да је неко открије, јер љубав нас покреће и без ње не би било ничега. Љубав је све што нас окружује, љубав је живот.

У урушеном старом кућерку давно је живео један сањар. У једној соби већ давно напуштене куће, у углу, налазио се дрвени радни сто. На истом столу био је мастионик са мало црног мастила и чисто бело гушчје перо. Поред тога, ту је био и један дневник. Наизглед обична свеска црних прашњавих корица у себи је скривала живот једног сањара. На првим излизаним страницама било је све о њему. То је био младић непознатог имена. Када кажем „непознато“, мислим на то да се једино његово име није јасно видело, било је умрљано, бледо. Датум се, ипак, добро видео. Писало је читким словима: „19. септембар 1954“. Сањар је имао брата и сестру. Живот му је у почетку био тужан, били су сиромашни, а јако рано је остао без оца, а убрзо и без болесне мајке. Једва су састављали крај са крајем и као једину утеху и начин да макар на тренутак заборави своје муке и помисли на нешто лепо, почео је да пише дневник. Тада је имао деветнаест година. У то доба је већ увелико чезнуо за нечим. Није могао то да достигне, није могао да освоји. Ех, колико је он само жудио за њом, прелепом девојком из истог места! Ипак, није написао њено име. Он се јако плашио да јој приђе, плашио се њеног одговора, плашио се да га не одбије. Ту своју љубавну тајну причао је само дневнику. Тако су у чежњи пролазили дани, месеци, па чак и године. Странице су се низале, а његова љубав расла као булка све док се нешто у њему није преломило, пукло и он узе последњи новац који је имао и купи јој букет ружа и прстен. Прашњавим путем крете ка њеној кући. Написао је: „Док сам корачао, дрхтао сам као прут. Након неког времена стигох до њених врата и дрхтавом руком покуцах. Чули су се брзи кораци и она, лепша него икада, насмејана и озарена тим пролећним сунцем, отвори врата и упита: „Здраво, шта ти треба? Мене тражиш?“ и погледа ме као да хоће нешто да ми каже. Мени су се ноге одсекле, али, ипак, једва процедих кроз зубе: „Да ли желиш да се удаш за мене?“ На моје велико чуђење, она је рекла: „ДА!“ и поче ме грлити и љубити...“ Од тада је сањар све ређе и ређе записивао понешто у дневник док није престао и да га отвара. После тога су се преселили, имали два детета и живели су срећно, а дневник је остао ту да чува успомену на сањара.

Ја баш зато увек гласам за љубав, јер љубав значи волети, а то значи бити срећан и вољен, а бити вољен... Е, то значи да живите и имате за кога.

Друго место

ДА СЕ ЈА ПИТАМ....

(2. место на литерарном конкурс поводом Дана школе)

Да се ја питам
не би било рата!
Свако би за сваког
као брат за брата!

Да се ја питам
не би било владара,
радили би сви као један
и тако без краја!

Да се ја питам
ни ова песма не мора да се римује,
могу да пишем слободне стихове,
а да нико не преправља.

Али опет ће се наћи неко
да исправља моје песме,
зато кажем да је ово песничка слобода
и нико да ме исправља не сме!

Да се ја питам
овде бих ставила тачку,
али не питам се
да настављам,
али не сада, већ једног дана
када други престану да се питају!

ЈЕЛИСАВЕТА ЂОРЂЕВИЋ, 7/1

Треће место

Гласам за љубав

Алекса Јовић V-1

У времену у ком живимо има све мање љубави. Не код мене лично, него уопште у целој заједници. Вреднујемо неке небитне ствари и мењамо љубав за материјално.

Другари, пријатељи, није ли љубав нешто најлепше на свету? Није ли она водич и покретеч свега? Нисмо ли ми насатали управо из љубави између две особе? Па зашто је онда рушимо? Зашто полако нестаје све што је лепо и што се љубављу зове? Од моје маме чујем да је љубав јако битна у животу за све. Није само знак да неког волиш кад му то кажеш, већ има широк појам значења. Љубав према породици, брату, пријатељима, прем свом кућном љубимцу. Има различитих љубави. Ратови су некада много јачи од љубави нажалост. Деца која су остала без најдражих изгубила су веру у љубав. А љубав је тако лепа и тако савршена. То је осећај који те носи свуда. Летиш кроз време и замишљаш све савршеним. И онда тежиш ка томе да то и оствариш. Носе те чари љубави у свему кроз све. То су они лептирићи у стомаку који прпраде када вам се свиди нека девојчица. То је онај скривени стидљиви поглед који упутите симпатији. Љубав је кад момак држи своју девојку за руку и кад јој каже да је она његов свет. Љубав је кад ме мама пољуби пред спавање. Љубав је поглед у тами, случајан додир, односно намерни. Љубав је кад ме моја разредна изгрди, а код моје маме не каже баш све шта сам урадио у школи. Бака кад ми да џепарац. Мама кад виче, и то је љубав. Осећај испуњености нечим лепим унутар вас. Потреба и пожуда да урадите нешто слатко. Лептир на цвету, да, наравно да је и то љубав. Имају потребу једно за другим употпуњују се својим шаренилом. Љубав чини чуда. Љубав је чудо. Због љубави се ратови воде, али то су они слатки ратови. Сва деца овог света су плод нечије љубави. Љубав је у ваздуху, има је свуда око нас, само што је некад занемарујемо и не вреднујемо је. Многи је подцењују. Али ја мислим да има доста у сваком од нас. Само је требамо пробудити и све око нас биће још лепше и слађе.

Гласам за љубав. Љубав је мир у свету. Љубав је омех на лицу сваког детета. Љубав је брига моје мајке о мом брату и мени. Љубав је срце испуњено враголастим смехом свих нас. Љубав је мој поглед ка оној девојчици са плавим локницама. Гласам за љубав. Љубав нас чини лепим, испуњеним харизмом. Од љубави нема ништа лепше и јаче. Гласајмо сви за љубав и победа је наша.

